

Pécsi Ítéltábla

Mf.I.30.018/2024/6/I. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Név ügyvéd (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Név1 ügyvéd (cím4)

A fellebbezést benyújtó fél:

felperes 47. sorszám alatt

A per tárgya:

Kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Szekszárdi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

31.M.70.042/2022/43. szám

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy mellőzi az alperes elsőfokú eljárási illeték megfizetésére kötelezését.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 300.000 (háromszázezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára az esedékesség napjáig 75.600 (hetvenötezer-hatszáz) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket. A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító jelét/adószámát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes 2021. szeptember 6-tól állt határozatlan idejű munkaviszonyban a felperes munkáltatónál tehergépkocsi-vezető munkakörben, alapbére havi 180.000 forint volt. A munkaköri leírása szerint Név2 ügyvezető gyakorolta felette a munkáltatói jogokat, közvetlen felettese Név3, később Név4 volt. A gyakorlatban Név5 ügyvezető is gyakorolt munkáltatói jogokat: a munkaviszony létesítésére, megszüntetésére vonatkozó döntést az ügyvezetők közösen hozták meg, és Név5 munkairányítóként részt vett a munkaszervezésben, a feladatokat ő adta ki, a sofőröket ő rendelte be munkára, a szabadság kiadásáról, illetve megszakításáról ő döntött.
- [2] A felperes cég létrehozott egy viber csoportot, amelynek tagja volt Név5, Név4 és az alperes is. Az alperes ebben a csoportban volt köteles a munkafeladatok ellátásáról tájékoztatást adni a munkáltatónak a pihenőidő kezdetéről, végéről, helyszínéről, a rakodás kezdetéről, végéről, illetve a felmerülő problémákról.
- [3] Az alperes 2022. augusztus 6. napján nemzetközi fuvarba indult a Ország, Ország1, Ország2 útvonalon. Indulás előtt átadta a 2022. augusztus 5-i keltezésű írásbeli felmondását Név2, amely azt tartalmazta, hogy a rá bízott munkát elvégzi, a fuvart befejezi.
- [4] A nemzetközi fuvarból 2022. augusztus 11-én érkezett vissza Ország3ra, 17 óra 13 perckor azt írta a viber csoportba, hogy város a pihenőidejét tölti. Név4 arra utasította őt viber üzenetben, hogy másnap menjen be Név6hez elintézni a papírmunkát, utána vigye el az árut város1ra, majd az üres kamiont vigye város2ra a cég1 céghez, ahova elmegy érte valaki, és visszaviszi a telepre. Az alperes másnap, augusztus 12-én reggel lerakodott város3on, és a viber csoportba csatolta a CMR fuvarlevél fotóját. Ezt követően jelentkezett Név6nél a központban, aki közölte vele, hogy a felmondása nem jó, és arra kérte, hogy írjon egy másikat, amelybe írja bele, hogy azonnali hatályú és azt is, hogy egészségi állapota miatt mond fel, vagy írjon valamilyen indokot. Ekkor az alperes a kérésnek eleget téve újabb felmondást írt, amely szerint 2022. augusztus 6-án felmond, felmondása azonnali hatályú, indokolásként az egészségügyi állapotára hivatkozott, és a felmondása keltezése 2022. augusztus 12. napja volt.
- [5] Ezután a felperes továbbment a kamionnal város1ra, majd város2ra. Időközben újabb üzenetet kapott Név4 hogy be kell jelentkeznie város2on, a felrakón. A felperes a felrakodást elvégezte, és annak teljesítését a viber csoportban jelentette 17 óra 43 perckor. Ezután többször érdeklődött a viber csoportban, hogy mikor megy érte valaki, de nem kapott választ. Időközben a város2i cég1 céghez megérkezett Név8, a cég másik tehergépkocsi-vezetője, akivel az alperes visszament a felperes telephelyére, város4re, a kamiont pedig város2on, a cég2 cég parkolójában hagyta. A cég telephelyén este 20 óra után már senkit nem talált, ezért Név8nak adta át a kamion kulcsait és a CMR okmányokat, majd a saját gépjárművével hazament.
- [6] Név5 és Név2 ügyvezetők eközben szabadságukat töltötték Ország4ban, de Név5 a viber csoport üzeneteit figyelemmel kísérte. Augusztus 12-én 22 óra 54 perckor azt írta a viber csoportba az alperesnek, hogy 16-án jelenjen meg a munkaköre átadására, aki ennek megfelelően járt el, és augusztus 16-án átadta a digitális tachográfkártyáját és az üzemanyag-kártyáját.

- [7] A felperes módosított keresetében az alperes munkaviszonya jogellenes megszüntetése miatt 180.000 forint felmondási időre járó távolléti díj, továbbá 765.000 forint kártérítés és ennek 2022. szeptember 12. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint az alperes azzal, hogy 2022. augusztus 12. napján augusztus 6. napjára visszamenőlegesen, azonnali hatállyal szüntette meg a munkaviszonyát egészségügyi okra hivatkozva, jogellenesen járt el. A közölt indok nem valós, annak tényleges oka az volt, hogy a béremelés iránti kérelmét nem teljesítette. A felmondás nem felelt meg a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. §-ában írtaknak, nem jelölte meg a munkáltatónak azt a magatartását, amelytől számított 15 napon belül az azonnali hatályú felmondás jogát gyakorolhatta. Hivatkozott arra, hogy az alperes megszegte az előírásokat, nem tett eleget a munkakör átadási kötelezettségének, amikor minden munkával azonnal felhagyott, mert a munkakört a fuvarfeladat teljes elvégzése után, a telephelyre érkezést követően adhatta volna át, de a munkáltató tulajdonát képező gépjárművet nem juttatta vissza a telephelyre. Kárigénye abból tevődik össze, hogy az ügyvezetőknek meg kellett szakítaniuk a családi nyaralást, Ország4ból haza kellett jönniük, és a felperes helyett cseresofőrt kellett felvenniük. A cseresofőr munkabérét, valamint a hazautazás, szállás és a jövőbeni visszautazás költségét érvényesítette kárként.
- [8] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Állította, hogy a munkaviszonyát a 2022. augusztus 5. napján kelt és a munkáltatóval augusztus 6. napján közölt felmondással szüntette meg. Szándékában állt a felmondási idő alatt munkát végezni, felmondása tehát nem azonnali hatályú volt. 2022. augusztus 12. napján Név6nek, a cég alkalmazottjának kérésére írt egy új felmondást aznapi dátummal, azonnali hatállyal. Név6 munkavállaló magatartásáért a munkáltató a felelős, akinek az eljárása az Mt. 6. és 7. §-ában írt általános magatartási követelményekbe ütközött. Valójában az augusztus 12-i felmondás után is dolgozott még, végrehajtotta a felperes utasításait, azaz ez a nyilatkozata sem volt a gyakorlatban azonnali hatályú. A felperes volt az, aki a felmondási időre nem tartott igényt, hiszen Név5 viber üzenete szerint augusztus 16-án kellett átadnia a munkakörét, amelynek rendben eleget tett. A munkaviszonya megszüntetése nem volt jogellenes, kárt sem okozott, úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben elvárható volt tőle. Nem miatta kellett hazajönniük az ügyvezetőknek, hanem azért, mert egy másik sofőr, Név9 valóban azonnali hatállyal mondott fel, ezért volt szükség cseresofőrré.
- [9] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaptalannak találta, és elutasította. A felperest kötelezte a perköltség megfizetésére az alperes javára, és az alperest kötelezte az állam javára 60.900 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illeték megfizetésére. Rögzítette, hogy ugyan a kereset tárgya az augusztus 12-i azonnali hatályú felmondás jogellenessége volt, azonban az alperes érdemi védekezésére figyelemmel az augusztus 5-i keltezésű felmondás tartalmát, illetve a közlésének tényét és körülményeit is vizsgálta. Ebben a körben értékelte, hogy az alperes mindvégig következetesen azt állította, augusztus 6-án közölte az első felmondását Név2val, amelyet Név6 kérésére augusztus 12-én újraírt.
- [10] A felperes ezzel szemben ellentmondásosan járt el, amikor a keresetleveléhez maga csatolta mindkét felmondást, de az augusztus 5-i felmondás közlésének körülményeiről nem nyilatkozott, sőt az érdemi ellenkérelem ismeretében sem cáfolta az alperes állítását e kérdésben. A felperes vitatása e tárgyban az első tárgyaláson történt meg, majd Név5 ügyvezető személyes meghallgatása során már azt adta elő, hogy az alperes augusztus 12-én adta át Név6nek az első felmondást, aki erről telefonon tájékoztatta őt, erre adta azt az utasítást Név6nek, hogy írasson egy új felmondást az alperessel aznapi dátummal, de azonnali hatályra vonatkozó utasítást nem adott, és nem is tudta a felmondás hatályát. Név2 az első

felmondás augusztus 6-i átvételét tagadta. Ezek alapján nincs közvetlen bizonyíték a két felmondás keletkezésének és közlésének a körülményeire.

- [11] Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy Név5 több kérdésben ellentmondásosan nyilatkozott, így a saját jogkörét illetően is: egyszerű targoncásnak minősítette magát, mégis őt kereste telefonon az alperes felmondása miatt Név6. Figyelembe vette azt is, hogy az első felmondás nem tartalmazta még az „azonnali hatályú” fordulatot, és nem volt ok arra, hogy módosítsa az alperes a második felmondás szövegét ebben a körben. Életszerűtlennek találta az elsőfokú bíróság azt is, hogy Név5 nem kérdezett rá az alperes felmondásának hatályára, hiszen vele közel azonos időben mondott fel Név9 gépkocsivezető bizonyosan azonnali hatállyal, ezért munkaszervezési szempontból lényeges volt tudnia az ügyvezetőnek, hogy meddig számíthat az alperesre. Emellett az alperes magatartása is arra utalt, hogy nem kívánt azonnali hatállyal felmondani, hiszen újabb fuvarfeladatot kapott viber üzenetben, a felrakodást elvégezte város2on, és várta, hogy visszavigye valaki a telephelyre a saját gépkocsijához, azonban újabb utasítás, illetve számára sofőr a felperes részéről nem érkezett. A kamiont a cégl cég parkolójában, kivilágított, biztonságos helyen hagyta, és az ügyvezető utasításának megfelelően adta át a munkakörét, így kötelezettséget nem szegett. A következő alperesi előadással szemben a felperes hiányos, ellentmondó, életszerűtlen nyilatkozataiból, illetve az alperesnek a felmondás közlését követően tanúsított magatartásából arra következtetett az elsőfokú bíróság, hogy a második felmondást Név6 kérésének megfelelően, az általa diktált szöveggel írta meg.
- [12] Mindezek alapján az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdésében írt általános magatartási követelményeket, a jóhiszemű és tisztességes eljárást, az adott helyzetben elvárható magatartás követelményét a felperes munkáltató sértette meg, így megalapozatlanul hivatkozik arra, hogy az alperes járt el jogellenesen a munkaviszony megszüntetése során.
- [13] A kár felmerülését, a kár összegét és az alperes magatartásával való okozati összefüggését szintén nem találta bizonyítottnak az elsőfokú bíróság az Mt. 179. § (1)-(3) bekezdésében írtakra tekintettel. A felperes nem igazolta, hogy az alperes magatartása miatt kellett megszakítani az ügyvezetők nyaralását, és azt sem, hogy az ügyvezetők részére 765.000 forint kártérítést megfizetett ebből az okból. Az alperes a rábízott munkát elvégezte, a munkáltató utasításának megfelelően járt el, nem adott okot a szabadság megszakítására.
- [14] Az elsőfokú határozattal szemben a munkáltató felperes terjesztett elő fellebbezést, elsősorban annak megváltoztatása és a kereset teljesítése, másodlagosan az eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt az ítélet Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása érdekében. A másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (1) bekezdésében és a Pp. 369. § (3) bekezdés a), b), c) és d) pontjában jelölte meg. Előadása szerint nem tudja, hogy került a társaság birtokába az augusztus 5-i keltezésű felmondás, de az alperes erre vonatkozó tényállítását bizonyíték nem támasztja alá. Az elsőfokú bíróságnak az anyagi pervezetés körében fel kellett volna hívnia az alperes figyelmét arra, hogy az ő kötelezettsége a perben annak bizonyítása, hogy az első felmondást 2022. augusztus 6-án átadta Név2 ügyvezetőnek, a bizonyítatlanság következményét pedig neki kell viselnie. Mivel a második felmondáson az átvevő aláírása szerepel, ezért életszerűtlennek tartotta, hogy az első felmondáson, amennyiben azt korábban átadták, miért nincs átvevői aláírás. Név6 csupán tájékoztatta az alperest arról, hogyan kell felmondani, azt indokolni kell, de nem adott konkrét utasítást arra, hogy mit írjon az alperes a felmondásba. Hangsúlyozta, hogy Név5 nem volt a munkálatói jogkör gyakorlója, az Mt. nem ismeri az osztott munkálatói jogkör gyakorlásának lehetőségét, a munkáltató képviselőjében jognyilatkozat tételére pedig kizárólag a munkálatói jogkör gyakorlója jogosult az Mt. 20. § (1) bekezdése szerint. A perbeli időszakban a felperes cég ügyvezetői szabadságon voltak, a családdal nyaraltak, így 2022. augusztus 6-án, amely

szombati nap volt, semmilyen közlés nem lehetett hatályos. Álláspontja szerint a számfejtő lappal bizonyította, hogy 765.000 forint kára keletkezett a szabadság megszakításából eredően.

- [15] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú határozat helybenhagyására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult, lényegében helyes indokai alapján. Kiemelte, hogy a felperes maga nyújtotta be a kereset mellékletekét a 2022. augusztus 5. napán kelt és 6-án közölt írásbeli felmondást, ha azt nem közölte volna, a felperes nem tudta volna benyújtani. 2022. augusztus 6-án a felperes osztotta be őt a munkavégzésre, ez tehát számára munkanap volt, függetlenül attól, hogy szombati napra esett. Név2 ügyvezető dolgozott aznap, ő adta át részére a CMR fuvarleveleket, amikor nemzetközi fuvarba indult. Ekkor közölte vele írásban az első felmondást, és az a közléssel hatályosult. Az a körülmény, hogy a felperes aláírásával nem igazolta az átvétel dátumát, nem bizonyítja, hogy nem történt meg, ettől még átvette.
- [16] Az első felmondás tartalmában nem volt azonnali hatályú, azt kizárólag Név6, a felperes alkalmazottjának kérésére, az általa javasolt szöveg szerint módosította. Név5 ügyvezető maga nyilatkozta, hogy az ő utasítására járt el Név6, amikor közvetítette neki, hogy új felmondást kell írnia. Név6 munkavállaló tevékenységéért pedig a munkáltató tartozik felelősséggel. Név5 ügyvezető valójában nem csak egyszerű targoncás volt a cégnél, a peradatok, így a saját nyilatkozata is alátámasztja, hogy a munkafeladatok kiosztásában, a munka irányításában, elszámoltatásban tevékenyen részt vett. Ugyanakkor a felek maguk nem tekintették azonnali hatályúnak az augusztus 12-i felmondást sem, hiszen továbbra is kapott utasítást munkavégzésre, amelyet teljesített, amit igazolnak a viber üzenetek.
- [17] Véleménye szerint a felperes bizonyítási érdekébe tartozott akár Név4, akár Név6 tanúkénti meghallgatásának indítványozása. Név4 nem is kérte tanúként, Név6 meghallgatásától pedig elállt a felperes. Az anyagi pervezetés körében a tájékoztatás csak akkor szükséges, ha vita van a bizonyítási érdekről, de nem volt vita, hiszen a felperes maga szolgáltatta a bizonyítékot a perben arról, hogy átvette az első felmondást.
- [18] Mindemellett a munkáltató nem bizonyította, hogy a munkaviszonyból származó kötelezettség megszegésével kárt okozott számára.
- [19] A fellebbezés nem alapos.
- [20] A felperesnek két fellebbezési kérelme volt: az elsődleges az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a kereset teljesítésére irányult, a másodlagos fellebbezési kérelmében pedig lényeges eljárási szabálysértés miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. A Pp. 383. § (1) bekezdéséből következően először a Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezési okot és a hatályon kívül helyezés szükségességét kellett vizsgálni.
- [21] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem sértette meg az anyagi pervezetés Pp. 237. § (2) bekezdésében írt szabályát, mert a Pp. 265. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási érdek: az, hogy a munkáltató 2022. augusztus 12-én került az alperes 2022. augusztus 5-én írt, azt a nyilatkozatát tartalmazó felmondása birtokába, hogy augusztus 6-ával meg kívánja szüntetni a felperesnél fennálló munkaviszonyát, de a rábízott munkafeladatot még ellátja, az ő részéről állt fenn, aminek tudatában is volt, mert e szerint terjesztette elő a bizonyítási indítványát, de később Név6 tanúkénti meghallgatásától elállt.
- [22] Tény, hogy a 2022. augusztus 5-én kelt felmondás a felperes birtokába került, ezt saját maga csatolta az ellenkérelméhez. Tény, hogy a külföldi fuvar teljesítése után Név4, az alperes munkahelyi felettese augusztus 11-én a „papírmunka” elvégzése érdekében utasítást adott az alperesnek, hogy keresse fel Név6t, és tény az is, hogy az alperes 2022. augusztus 12-én végzett utoljára munkát a felperesnél, amikor is a Név6val történt találkozót és az újabb felmondás megírását követően a munkafeladatait a felperes utasításának megfelelően a nap

végéig ellátta. A munkáltató felhívása szerint 2022. augusztus 16-án a munkakörét átadta, ezzel a munkaviszonya megszűnt a felperesnél.

- [23] Név5 ügyvezető, aki ténylegesen részt vett a munkáltatói jogok gyakorlásában az alperes esetében is, a perben személyes meghallgatása során következtelen nyilatkozatokat tett arra vonatkozóan, hogy ki: ő vagy Név6 adott utasítást az alperesnek azt illetően, hogy mit kell a felmondásba írnia, de az előadása minden ellentmondásossága ellenére megállapítható, hogy Név5 ügyvezető 2022. augusztus 12-én megismerte az augusztus 5-i okirat tartalmát.
- [24] A másodfokú bíróság nem látott a felperes fellebbezése nyomán olyan eljárási szabálysértést az elsőfokú eljárásban, ami miatt az elsőfokú ítéletet a Pp. 381. §-a alapján hatályon kívül kellene helyezni. A bíróság ítélete meghozatala során nyilvánvalóan nem szegte meg a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésében foglalt szabályokat, és ilyen konkrétumot a felperes nem is jelölt meg a fellebbezésében.
- [25] Ezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (1) bekezdése szerint az ügy érdemében döntött, és egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a következtetésével, hogy az alperes 2022. augusztus 12-én nem szüntette meg azonnali hatállyal és jogellenesen a felperesnél fennállt munkaviszonyát, ilyen tartalmú jognyilatkozatot valójában nem tett. Ehelyett a 2022. augusztus 5-én kelt okiratban foglalt azt a szándékát erősítette meg, hogy felmondott 2022. augusztus 6-án. Az alperes ténylegesen 2022. augusztus 6-át követően, augusztus 12-ig munkát végzett a felperesnél, fuvart teljesített külföldön, majd augusztus 12-én, miután ugyanezen a napon kelt újabb nyilatkozatát megtette, további munkáltatói utasításokat teljesített.
- [26] Mindebből következik, hogy az alperes új, más felmondást nem akart 2022. augusztus 12-én közölni a felperessel: a 2022. augusztus 5-i okiratban foglalt nyilatkozatának, valamint a későbbi, augusztus 12-i nyilatkozatnak az Mt. 31. §-a folytán alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:8. § (1) bekezdése szerinti értelmezése alapján a szándéka nem a munkaviszonyának azonnali hatályú megszüntetésére irányult, hiszen augusztus 12-ig, és az e napon megtett nyilatkozatát követően is az alperes érdekében és utasításai szerint folyamatosan munkát végzett. A Ptk. 6:8. § (1) bekezdése ugyanis úgy rendelkezik, hogy a jognyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a címzettnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. Márpedig a felperes az alperesnek a 2022. augusztus 5-én, illetőleg augusztus 12-én megtett nyilatkozatait az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint – a mindebből kitűnő feltehető akaratára tekintettel – nem másként mint úgy értelmezhetette, hogy a munkavállaló a nála fennálló munkaviszonyát, 2022. augusztus 6-án felmondással meg kívánta szüntetni, de nem azonnali hatállyal, és augusztus 12-én nem akart újabb felmondást közölni a munkáltatóval, valójában a korábbi erősítette meg.
- [27] Ezért az alperes 2022. augusztus 12-i okiratba foglalt jognyilatkozata önálló joghatás kiváltására nem volt alkalmas, így a felperes által állított egyik okból sem jogellenes. Jogellenesség hiányában pedig a felperesnek az Mt. 84. § (1) bekezdésére és az Mt. 179. § (1) bekezdésére figyelemmel az Mt. 84. § (2) bekezdésén alapuló igényei nem megalapozottak, amellet hogy a kártérítés címén megjelölt követelésnek az alperes magatartásával való összefüggése és az összege (felmerülésének indokoltsága) sem bizonyított. Ezen utóbbi körülménynek azonban az eljáró bíróságok jogi álláspontja következtében gyakorlati jelentősége nincs.
- [28] Ezekre az indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, miután mellőzte az alperes eljárási illeték megfizetésére kötelezését, ami nyilvánvaló tévedés volt az elsőfokú bíróság részéről (Pp. 353. §): egyrészt azért, mert az alperes pernyertes lett az elsőfokú eljárásban, másodsorban pedig

azért, mert a felperes – bár a per tárgyi költségfeljegyzési jogos volta miatt nem lett volna erre köteles – a keresetlevelének benyújtásával egyidejűleg megfizette a kereseti illetéket.

- [29] A másodfokú perköltség viseléséről a másodfokú bíróság a döntésének megfelelően határozott úgy, hogy az alperes költségigénye szerint marasztalta másodfokú perköltségben a pervesztes felperest a Pp. 83. § (1) bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján. A felperes a fellebbezési illetéket megfizette, amit viselni köteles a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében.

Pécs, 2024. június 4.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogyicska Petra s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró